

можливих варіантів розвитку рішень тощо. В процесі діалогової бесіди корисно наводити приклади, ситуації на використання вивченого поняття, що, відповідно, поглиблює розуміння тієї чи іншої теми. Таким чином, у студента, як особистості, формується такий тип мислення, з яким він стає готовим до постійних змін у технологіях, розглядає їх як можливість отримати життєво необхідне моральне задоволення від вирішення інтелектуальних завдань, які виникають.

Дуже важливим насамперед завданням викладача є нові форми проведення контролю знань студентів. Так, наприклад, для викладача, форми опитування та закріплення вивченого матеріалу є проведення дискусійних занять, які дають змогу як з боку студентів, так і з боку викладача провести якісний діалог та оцінити набуті знання всіх студентів академічних груп.

Роль діалогової форми викладання визначається, безумовно, з урахуванням інноваційної орієнтованості викладача, різних видів педагогічних нововведень. Інноваційність у навчальному процесі, на наш погляд, полягає у формуванні саме такої особистості, яка здатна ефективно реагувати на відповідну зміну знань. Викладач повинен уміло передавати знання, допомагати студентові вчитись та розвиватись, досліджувати особливості прояву інноваційного потенціалу особистостей. Адже в процесі діалогової розмови саме позиція викладача впливає на виявлення, гнучкість, креативність та інноваційність сучасного економічного мислення.

*О. Й. Вінська, асист.,
кафедра міжнародної економіки*

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ ШЛЯХОМ ВСТАНОВЛЕННЯ ПАРТНЕРСЬКИХ ЗВ'ЯЗКІВ УНІВЕРСИТЕТУ ТА РОБОТОДАВЦІВ

У сучасному світі знання є найважливішим економічним ресурсом, ефективне використання якого забезпечує конкурентоспроможність держав. Це створює нові виклики для галузі освіти, адже саме на неї покладено функцію формування інтелектуального ядра нації, що базується на знаннях та компетенціях, необхідних для розробки та впровадження новітніх технологій з ме-

тою прогресивного розвитку бізнесу, економіки та держави в цілому.

У країнах Європейського Союзу було усвідомлено важливість освіти для стійкого розвитку економіки, саме тому активно відбувається процес створення єдиного європейського освітнього простору та посилюється співпраця університетів з бізнесом. На нашу думку, зважаючи на європейську орієнтацію нашої держави, галузь освіти також має бути визначена однією з основ інноваційного розвитку України.

На даний час значне втручання держави в діяльність освітніх закладів призводить до того, що викладачі оцінюють свою роботу у відповідності до галузевих стандартів, а не конкурентоспроможності випускників університету на ринку праці. У той час, як у розвинутих країнах світу, зокрема в США, існує значна автономія університетів та відсутність галузевих стандартів, таким чином створюються умови для того, щоб навчити студентів думати творчо, приймати нестандартні рішення та самостійно вдосконалювати свої знання й після закінчення університету шляхом безперервного навчання.

Очевидним є те, що ключовим активом будь-якої компанії є персонал, тому встановлення партнерських зв'язків університету і роботодавців забезпечить безпосередню участь бізнесу у наблизенні якості випускників вищих навчальних закладів до вимог компаній, які постійно змінюються. Випускники університету мають бути конкурентоспроможними на ринку праці одразу після закінчення університету, адже бізнес не бажає витратити зайві кошти та час на їх підготовку. Університети мають бути зацікавлені у наблизенні навчального процесу до реального виробництва і, таким чином, сприяти засвоєнню студентами практичних навичок для вирішення конкретних завдань, шляхом аналізу ситуації, оперативного прийняття відповідних рішень та відповідальності за них. Тим не менш, роль фундаментальних знань не повинна применшуватись. Вони мають займати важливе місце в процесі навчання, адже лише завдяки фундаментальним знанням можна зрозуміти сутність явищ і процесів, які мають місце у всіх сферах життєдіяльності, що є важливим для сучасного творчого робітника, який повинен вміти правильно ставити завдання, керувати процесами та системно оцінювати наслідки своїх рішень. Саме тому, важливим є забезпечити необхідний баланс між практичними навичками, які направлені на вирішення конкретних сьогоденних завдань бізнесу, та фундаментальними знаннями, які орі-

ентовані на проблеми майбутнього і визначають стратегію розвитку суспільства.

В епоху глобалізації та інформатизації освіта є важливою умовою та визначальним фактором успішного розвитку суспільства, умовою його економічного процвітання та підвищення якості життя населення. Налагодження довготривалих зв'язків роботодавців та університету сприятиме покращенню якості освіти, підвищить її відповідність вимогам сьогодення. Це взаємовигідне партнерство забезпечить якісний стрибок уперед як бізнесу, так і економіки країни.

О. М. Волкова, асист., кафедра історії економічних учень та економічної історії

ВПЛИВ ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ ФАКТОРІВ НА ФОРМУВАННЯ НОВИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ В ЕКОНОМІЧНОМУ ЖИТТІ СУСПІЛЬСТВА

Одною з характерних ознак провідних країн світу є високий рівень інноваційного розвитку суспільства. Кожна з підсистем суспільства — економічна, соціальна, політична, духовно-культурна — безпосередньо формує інноваційний клімат у країні, який забезпечує інноваційну активність суб'єктів підприємницької діяльності. Сучасна вища економічна освіта є суттєвою складовою базисних інновацій, створює передумови для розвитку індивіда.

Вимоги часу — необхідність жити в умовах стрімких змін — позначились на створенні в Україні освітніх послуг, які покликані не тільки забезпечувати підготовку кваліфікованого, компетентного працівника, але й формувати нові риси особистості (економічного суб'єкта). Одним з проявів внеску у формування людини XXI століття є вдосконалення змісту освіти і зокрема історико-економічних дисциплін. Важливу роль у цьому процесі відіграє новий курс — «Історія економіки та економічної думки».

Він передбачає на основі використання системно-енергетичних підходів, положень цивілізаційної парадигми розкриття генезису економічної системи і тим самим дозволяє студентам дослідити весь спектр факторів, які призвели до появи сучасної ринкової економічної системи інноваційного суспільства.